

Výsledky Ankety AF-XVI (stav 7.11.2010)

ANKETA AF-XVI

1. Který z modelů diverzifikace vysokých škol preferujete?
  - (1a) Model diverzifikace na úrovni oborových pracovišť.
  - (1b) Model diverzifikace na úrovni fakult.
  - (1c) Model diverzifikace na úrovni vysokých škol.
  - (1d) Jiný model diverzifikace.
  - (1e) Nevyjadřuji se.
2. Domníváte se, že by vaše vysoká škola/fakulta/pracoviště mohla/mohlo být předmětem úvah o jejím/jeho zrušení?
  - (2a) Ne.
  - (2b) Ano.
  - (2c) Jiná odpověď.
  - (2d) Nevyjadřuji se.
3. Domníváte se, že by vaše škola/fakulta/pracoviště mohla/mohlo být předmětem úvah o její/jeho fúzi s jinou institucí?
  - (3a) Ne.
  - (3b) Ano.
  - (3c) Jiná odpověď.
  - (3d) Nevyjadřuji se.

Respondenti

Prof. RNDr. Martin Černožorský, CSc.

Ústav teoretické fyziky a astrofyziky PřF MU; rektor Slezské univerzity 1992–1998

Prof. RNDr. Pavel Drábek, DrSc.

vedoucí Katedry matematiky Fakulty aplikovaných věd ZČU v Plzni

Prof. Ing. Václav Havlíček, CSc.

rektor Českého vysokého učení technického v Praze

Prof. Mgr. Miloslav Klíma

prorektor AMU pro studijní a pedagogické záležitosti, uměleckou činnost, vědu a výzkum

Doc. RNDr. František Koliba, CSc.

prorektor Slezské univerzity v Opavě pro rozvoj

Prof. RNDr. Jana Musilová, CSc.

prorektorka Masarykovy univerzity pro vědu a výzkum

MUDr. Pavel Piler

vedoucí lékaře, Centrum kardiovaskulární a transplantační chirurgie Brno

RNDr. Miroslav Randa, Ph.D.

předseda Akademického senátu Fakulty pedagogické ZČU v Plzni

RNDr. Jiří Rákosník, CSc.
zástupce ředitele Matematického ústavu AV ČR

Prof. RNDr. Jaroslav Smital, DrSc.
ředitel Matematického ústavu SU v Opavě

Doc. RNDr. Jan Staněk, CSc.
prorektor Vysoké školy chemicko-technologické v Praze pro rozvoj a výstavbu

Prof. Ing. Ivan Wilhelm, CSc.
Ústav částicové a jaderné fyziky MFF UK; rektor Univerzity Karlovy 2000–2006

Mgr. Samuel Zajíček
místopředseda Akademického senátu Filozofické fakulty UK

Prof. RNDr. Jiří Zlatuška, CSc.
děkan Fakulty informatiky MU; rektor Masarykovy univerzity 1998–2004

Doc. PhDr. Rudolf Žáček, Dr.
rektor Slezské univerzity v Opavě

Odpovědi respondentů na anketní otázky

Martin Černohorský	1a	2a	3a
Pavel Drábek	1a	2a	3a
Václav Havlíček	1c	2a	3b
Miloslav Klíma	1a	2a	3b
František Koliba	1a	2a	3a
Jana Musilová	1c	2a	3a
Pavel Piler	1e	2a	3a
Miroslav Randa	1b	2a	3a
Jiří Rákosník	1b	2a	3c
Jaroslav Smital	1a	2a	3a
Jan Staněk	1a	2b/c	3b/c
Ivan Wilhelm	1a	2a	3a
Samuel Zajíček	1b	2a	3c
Jiří Zlatuška	1c	2a	3a
Rudolf Žáček	1a	2a	3a

8-3-3-0-1   14-1/2-1/2-0   10-2 1/2-2 1/2-0

Odpovědi rektorů nyníějších i dřívějších a prorektorů

UK	Praha	emer. rektor	1a	2a	3a
MU	Brno	emer. rektor	1c	2a	3a
MU	Brno	prorektor	1c	2a	3a
ČVUT	Praha	rektor	1c	2a	3b
VŠCHT	Praha	prorektor	1a	2b/c	3b/c
AMU	Praha	prorektor	1a	2a	3b
SU	Opava	rektor	1a	2a	3a
SU	Opava	prorektor	1a	2a	3a
SU	Opava	emer. rektor	1a	2a	3a

6-0-3-0-0   8-1/2-1/2-0   6-2 1/2-1/2-0

Anketa AF-XVI

Komentáře respondentů

Uvedené texty jsou autorsky autentické, úvodní a závěrečné pasáže zprávy (oslovení, pozdravy) jsou vypuštěny.

Martin Černožorský

Pavel Drábek

Jsem si dobře vědom komplikovanosti problematiky, kterou se snažíte resit. Pro Vaši informaci příkladem svoji Poznámku k „Prohlášení Iniciativy pro vzdělávání a vědu“, které se ke mně dostalo prostřednictvím Učene společnosti CR. Moje odpověď na první otázku je (1a), protože si myslím, že i „nalepkování“ fakult a od něho odvozené financování by mohlo zničit některé týmy, které si zaslouží podporu.

Poznámka k „Prohlášení Iniciativy pro vzdělávání a vědu“

Vážení signatáři Prohlášení Iniciativy pro vzdělávání a vědu.

Se zájmem jsem si přečetl váš text z 26. srpna 2010. Dobře chápu pohnutky, které vás k jeho napsání vedly, a také se ztotožňuji s převážnou většinou myšlenek v něm obsažených. S jednou věcí si však dovoluji nesouhlasit. Její realizaci bych totiž pokládal za velmi nešťastnou. Jedná se o následující část textu vašeho Prohlášení:

„a rozdělení vysokých škol na „učící“ a „výzkumné“ s rozdílným způsobem financování“
Tato myšlenka v rukou politika může rozpoutat svaté nadšení náprav starých křivd tím, že se budou páchat křivdy nové. Věřím, že to nikdo z nás nechce. Svoje obavy se pokusím vysvětlit na následujícím příkladu z mého okolí.

Západočeská univerzita v Plzni (ZČU) jako celek se v hodnocení vědecké výkonnosti přepočtené na jednoho zaměstnance dlouhodobě neumísťuje na lichotivém místě. Většina vědeckých výsledků ZČU je tvořena její Fakultou aplikovaných věd (FAV), která je co do počtu zaměstnanců jen malou částí celé univerzity. Na FAV se pěstují obory, jejichž výsledky snesou srovnání s výsledky podobných pracovišť nejen na Univerzitě Karlově, Masarykově univerzitě, ČVUT, ale i v zahraničí. Svědčí o tom i skutečnost, že v poslední době řada ocenění za vědu a výzkum, a to od cen studentských až po ty seniorské, skončila právě na FAV (Česká hlava, Cena ministryně školství, Stipendium L'Oréal, ...). O vědeckém potenciálu FAV svědčí také to, že v soutěži o evropská centra excelence v rámci VaVpI se po hodnocení domácím i zahraničním panelem umístil fakultou podávaný projekt NTIS na prvním místě. Vedle známých vědeckých osobností působí na této fakultě nezanedbatelný počet pracovníků ve věku 30 až 40 let, kteří se postavili na vlastní nohy díky Programu na posílení vědy a výzkumu na VŠ (tzv. 250-ka), výzkumným záměrům, výzkumným centřům, ale i zahraničním grantům a společným projektům s průmyslem. Označení ZČU za „učící“ univerzitu a nastavení příslušného režimu financování by znamenalo značné omezení nebo konec těchto aktivit. Jsem přesvědčen o tom, že co do vědecké výkonnosti i potenciálu si FAV vede lépe než některé fakulty na univerzitách, které mají ambice stát se univerzitami „výzkumnými“. Proto nevidím žádný důvod k tomu, proč by se měly univerzity „nalepkovat“ a na základě toho některé fakulty (z učících univerzit) diskvalifikovat a

jiné (z výzkumných univerzit) neprávem zvýhodňovat. I regionální univerzita typu ZČU by měla mít možnost dovolit si ten luxus být v něčem výjimečná. Byť jen v relativně nízkém počtu oborů.

Kromě zahraničních institucí FAV dlouhodobě spolupracuje s jinými fakultami v ČR i s ústavem Akademie věd ČR. Svědčí o tom nejen uzavřené smlouvy, ale i společné vědecké práce. Vámi navrhované označení vysokých škol a hlavně důsledky z toho plynoucí, by znamenaly citelné narušení těchto svazků. Došlo by tím k popření toho, co píšete ve svém Prohlášení o konkurenčním prostředí a spolupráci výzkumných pracovišť.

Jsem proti jakémukoli cejchování vysokých škol, neboť si myslím, že jeho kritéria jsou velmi nejasná. Zároveň by to v podstatě znamenalo mocensky shora prosazenou reformu, o které se zmiňujete jako o nežádoucím jevu minulosti a současnosti v jiné části svého textu.

Vážení signatáři, věřím, že chápete moje obavy. Pokud dojde k tomu, co navrhuje, budu to považovat za křivdu. Nejde jen o mou osobu. Samozřejmě mi bude líto v závěru mé aktivní kariéry vidět, jak smutně končí to, co jsem v průběhu dvou desetiletí se svými kolegy pracně budoval. Dvojnásob mi bude líto, že se tomu tak stane na základě označení, které si vyslouží celá škola. Nejvíce mi ale bude líto mladších kolegů, o kterých jsem se zmínil výše. A to nejen těch, kteří pracují v Plzni. FAV jsem uvedl jako příklad, neboť zde dlouhá léta působím. Existují však další fakulty a mladé týmy, které vznikly v posledních patnácti letech s podporou tolik kritizovaných programů. Tyto týmy prokázaly, že mají právo na svoji existenci a spravedlivé ocenění své práce.

S úctou

Pavel Drábek

V Plzni 27. září 2010

František Koliba

Vyhodnocení je naprosto v pořádku a v souladu s mým zaslaným vyjádřením. ... v mém vyjádření se nedopatřením vloudila chybička ... V odpovědi 3 ... patřila odpověď za a. ...

Jana Musilová

Pro diverzifikaci vysokých škol má smysl zůstat na úrovni velkých celků, obsahově a organizačně logicky uspořádaných, s nutností vyrovnat se s eventuálně značnou rozdílností úrovně jednotlivých složek. Konkrétně jde o to, aby nemohly slabé útvary těžit z dobrého postavení celé instituce, a obráceně aby nebyly velmi dobré útvary znevýhodněny tím, že instituce jako celek je slabá

Pavel Piler

Péče o akademická práva a svobody je důležitou součástí kultivace společnosti. Jsem stále přesvědčen, že i projekt ICRC ve své esenciální podobě by byl jedním z katalyzátorů dobrého vývoje.

Nejsem zaměstnancem university, i když mediky občas učím, ale dovolím si odpovědět na poslanou anketu: 1e, 2a, 3a.

Jiří Rákosník

Na otázky Ankety AF-XVI odpovídám s určitými rozpaky, protože neznam dokonale prostředí vysokých škol a moje pracoviště je ústav AV ČR.

1b (Nejsem si jist, jak se přesne vymezují oborová pracoviště, ale obávám se, že příliš jemné dělení administrativně a finančně shora, tj. z MSMT, nebude funkční.)

Jan Staněk

K anketě AF-XIV bych za sebe odpovídal takto:

(1a) – *Odivodnění*: Diverzifikace musí vycházet z porovnávání podle jasných pravidel, která lze snad ještě rozumně udělat na úrovni oborových pracovišť, ale porovnávání fakult se dá dělat jen jako suma porovnaných oborových pracovišť, a pak ještě o stupeň výše na úrovni vysokých škol. Diverzifikaci fotbalových klubů rozumí každý, první liga, druhá liga, divize, jasná pravidla pro postup, sestup, žádné „politické“ rozhodování tam nemá místo. Každý je pro diverzifikovat vysoké školy, ovšem jen za podmíněk, že ta jeho (tj. všechny) bude první liga z definice, bez jakéhokoliv porovnávání.

(2b)(2c) – *ANO, ALE* .... Veřejná vysoká škola se zrušuje zákonem, úvahy o zrušení VŠCHT Praha by tedy museli mít zákonodárci (o ničem takovém nevím), nebo předkladatel návrhu zákona disponující silou zákon prosadit (o ničem takovém nevím). Nicméně vyloučit, že nikdo v ČR či jinde se nezabývá úvahami zrušit VŠCHT Praha, to nemohu, takže (2a) v anketě s klidným svědomím označit nedokážu.

(3b)(3c) – *ANO, ALE* ..... Tady je odpověď komplikovanější, za stávající legislativy jsou organizační změny v rámci veřejné vysoké školy (zřizování či spojování fakult, o pracovištích ani nemluvě) bezproblémové a doufám, že jsou vždy vedeny snahou o lepší efektivitu řízení, tam nevidím problém a jistě se tedy takové úvahy o slučování (či naopak dělení) pracovišť vedou a i v budoucnosti povedou, je tam korporátní rozhodování, které by mělo zaručit rozumnost navrhovaných kroků. U úvah o fúzi vysokých škol jde ovšem o něco zcela jiného. Slučování, splynutí lze u veřejných vysokých škol provést pouze zákonem, jehož schválení a nabytí účinnosti po konečném uzavření všech sporů, které se okolo takového kroku rozpoutají, si reálně nedovedu představit. Takže VŠCHT Praha jako předmět úvah (fúze, přesněji splynutí, s ČVUT, resp. s ČZU) nepochybně ano (již dvacet let?), ale za rámec úvah se tento krok nedostal a evidentně nedostane, tyto úvahy pokládám za ztrátu času. Politické rozhodnutí v této věci povede logicky jen k následnému intenzivnímu boji za znovuzřízení, obnovení, které nepochybně po letech po změně podmínek bude (jako již mnohokrát v minulosti) úspěšné, ale prohraje vysoké školství.

Samuel Zajíček

Volím: 1b, 2a, 3c

K 3c: Domnívám se, že v rámci případných úvah o zrušení AV ČR by se uvažovalo i o fúzi některých ústavů AV ČR s mou domovskou institucí, tedy FF UK.